

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 64. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967262336/facsimile.pdf> (tilgået 07. december 2021)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Lomme Penge, deels for at vi tilig skulde lære at omgaaes med Penge og deels for at vi kunde fyldestgjøre smaae Begierligheder og ikke Blive slikvorne og naskende naar Vi Blev ældere, men dersom der intet Brystbillede stod paa min Rix ort, saa vilde jeg ikke have den, men tog heller en Femten Skilling for at faae en Mand, som jeg sagde. En Dag da jeg stod hos ham ved det *Chatoll*, som jeg nu har, flyde han mig en Rix ort uden Bryst Billede, o Ney, sagde jeg, du maae give mig en Anden. Vil Du da have den, sagde han, og Bød mig en kostbar *Medaille*. Jeg Besaae den, men da der intet Bryst Billede var paa den, saa gav jeg ham den tilbage, og sagde, Ney, der er ingen Mand paa den. Du er io dog en Gaas, sagde han, Du kan faae mange Penge hvor der er Mænd paa for denne eene, og det er en Skam for saadan en stor Pige at sige at hun vil have en Mand. Det er det samme, sagde jeg, en Penge med en Mand paa er dog bedre, for han har Ligesaaen en Perryk paa, som du. Endskjønt jeg var intet mindre end karrig, men gav det sidste Bort jeg havde, saa havde jeg dog stedse en Rix ort i Behold, naar jeg fik een, og denne tog jeg tit op af Lommen og Besaae med megen Fornøielse, ingen kunde Begribe Aarsagen, og jeg kunde ikke selv gjøre anden Reede derfor, end at jeg saae paa min Mand, indtil dette uskyldige Svar opdagede, at min Jndbildning's Kraft havde af Perrykken dannet sig en Ligning med min Beste fader, og derfor Besaae jeg den saa tit. Da jeg svarede den gamle Mand det, kyssede han mig med Taarene i Øynene, og sagde Tøs, Tøs, Gud lad ikke din Følelse Blive din Ulykke!

3 Min Beste Fader merkede, at jeg næsten gav den heele Rix Ort Bort om Ugen, som jeg fik til at kiøbe mig noget for; jeg var altsaa meget Lidet over Fiire Aar førend han gav mig en Rix daler ugentlig at give til Fattige, med det Forbud ikke at sige det til noget Menneske, som jeg heller ikke gjorde.